

Evanghelia zilei de marți: Cel mai mare în Împărăția Cerurilor

Comentariu la Evanghelia de marți din săptămâna a XIX-a de peste an: „Oricine se va smeri ca acest copil, acela este cel mai mare în Împărăția Cerurilor”. Pe conștiința smerită a micimii noastre, Dumnezeu va zidi o mare sfințenie, pe care El însuși o va face importantă, rodnică și valoroasă.

Evangelhelia (Mt 18,1-5.10.12-14)

În ceasul acela au venit discipolii la Isus și i-au spus: „Oare cine este mai mare în împărăția cerurilor?”

Chemând la sine un copil, l-a pus în mijlocul lor și le-a spus: „Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în împărăția cerurilor. Așadar, cine se va umili asemenea acestui copil acela va fi cel mai mare în împărăția cerurilor. Și, oricine primește un copil în numele meu, pe mine mă primește.

„Aveți grijă să nu disprețuiți pe vreunul dintre aceștia mai mici, căci vă spun că îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu care este în ceruri.

„Ce părere aveți? Dacă un om are o sută de oi și se rătăcește una dintre

ele, oare nu le lasă pe cele nouăzeci și nouă pe munte și se duce să o caute pe cea rătăcită? Și, dacă ajunge să o găsească, adevăr vă spun că se bucură pentru ea mai mult decât pentru cele nouăzeci și nouă care nu se rătăciseră. Tot așa Tatăl vostru care este în ceruri nu vrea să piardă pe nici unul dintre aceștia mai mici”.

Comentariu la Evanghelie

Uneori, evangheliile ni-i arată pe discipoli preocupați de rangul de importanță dintre ei. Cu o curiozitate ce pare puțin supranaturală, de data aceasta Învățătorului îi adresează întrebarea: cine crede El că este cel mai mare în Împărăția Cerurilor? Isus răspunde într-un mod surprinzător: cheamă un copil și îl așază în mijloc.

Copiii întruchipează anumite trăsături de dependență care îi situează sub cei mari: sunt mici ca statură, au puțină experiență, de multe ori nu sunt capabili să răspundă pentru faptele lor, nu se pot descurca singuri... Totuși, Isus spune: „Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în Împărăția Cerurilor. Așadar, cine se va umili asemenea acestui copil acela va fi cel mai mare în Împărăția Cerurilor”.

Pentru Dumnezeu, toți suntem creaturi mici. În fața privirii Sale pline de iubire, gradele omenești de importanță se răstoarnă, scările sociale și etichetele dispar.

Învățătorul ne face să înțelegem că acceptarea condiției noastre nu ne va umili și nu ne va micșora valoarea. Dimpotrivă, ne poate ridica la culmi înalte de măreție și sfințenie, pentru

că suntem fiii Săi. În acest sens,
sfântul Josemaría recomanda:

„Înaintea lui Dumnezeu, care este
Etern, tu ești un copil mai mic decât
este, înaintea ta, un micuț de doi ani.
Și în afară de faptul că ești copil, ești
fiu al lui Dumnezeu. — Nu uita
aceasta” (*Drum*, nr. 860).

Multe dintre preocupările noastre se
pot redimensiona dacă știm să ne
abandonăm precum copiii mici, care
au nevoie de o îngrijire constantă din
partea Tatălui lor. Pe conștiința
smerită a micimii noastre,
Dumnezeu va zidi o mare sfințenie,
pe care El însuși o va face
importantă, rodnică și valoroasă.

Pablo M. Edo // Photo:
shutterstock

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-cel-mai-mare-
in-imparatia-cerurilor/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-cel-mai-mare-in-imparatia-cerurilor/) (03.02.2026)